

глава X

Връшат се стадата. Звънци. Усеще и блесне. Неренеа надзирава работата в домакинството. Наплекда обори, ухуки. Иде еди гост. Влиза при Ролестен, който вече беседва с другите гости. Четат посланието на княза на трибалите. След смъртта на Филип наговорват се за бунт и заговорничат. ~~Сини~~

X. - Сега в Филипи имат достатъчно грижи за да мислят за нас. Сега е най-удобното време. Александър е неопитен младеж. Чичо му е неуравновесен. Докато там се борят около престола, сега или никога, ние трябва да предприемем нещо.

У - Ами ако елините им отидат на помощ?

З - Не. Амадок ни е дал клетва за верно съвличичество!

Рол. - Това не е още достатъчно. И ние сме дали клетва на Филип, но какво струва тя, когато ни е взета с сила? И Амадок ще се ометне от нас, или от македонците според както му е изгодата. По-добре еда се разберем с елините! Нека

Реметак поднови приятелството с ...

Навън се зачуха войове. Към портата се притекоха няколко прислужници. По плочите на двора зачаткаха копита. Ролестен излезе на широкага тераса и последван от гостите си. Няколко конника спряха пред мраморното стълбище, докато остатъкът на дружината остана вън от оградата.

Един светлолик момък скоочи от белия си хребец и погледна нагоре. Поздрави и попита:

- Ще кога ли да посетя княза Ролестен, вожд на бесите?

- Бъди добре тогва младият момък! -

Князът пресрещна госта в трека, попаде му десница:

- Кога е почел дома ми в този късен час?

- Пътувам за съветилите на Дионис, трябва да получа разрешение от вожд на бесите, които владеят провинцията, за да може великата триа да ми пророкува бъдещето. Имам голямо желание да чуя съдбата си...

Ролестен изгледа с неопита азакита с родината снага на младежа, гордо и дигнатата му глава, ясния му и открит взор.

- За кого трябва да дам разрешение?

- За Александър, сина на Филип Втори.

За миг синки останаха като вцепенени. Не смееха да поемат дъх. Сживяла древно извация ли беше строгият красавец. Сам Аполон, или Хермес стои пред тях?

Ролестен се поклони и каза с треперящ глас:

- Бъди ми същ гост, сине Филипов!

Двамата епохратичи на младежа застанаха зад господаря си и единият каза:

- Цар Александър ще преспи туква тази нощ, заедно с дружината конници, които чекат вън, а вождата която следва погир час ще отседне в съседните селища.